

Omroepen over hun culturele taak ‘We gaan gewoon door!’

Anita Twaalfhoven *Boekman* vroeg de grote publieke omroepen naar hun visie op de culturele taak van de omroep en de mogelijke gevolgen van de huidige kabinetsplannen. Peter Schrurs, algemeen directeur van de VPRO, reageert.

Hoe zou u de culturele taak van uw omroep willen omschrijven?

‘Het liefst vatten we bij de VPRO het begrip cultuur op in brede zin: inclusief diepgravende informatie. Kunst is daarvan een specifiek onderdeel. In de definities van de publieke omroep kun je eigenlijk niets met het begrip “kunst”. Ook een programma als *Papaul* valt onder deze categorie. Wij zien onze culturele taak als “het doen van dingen die niet meer of nog niet gebeuren”. Als het gaat om kunst, horen zowel gangbare als uitdagende kunst bij onze opdracht. Maar in het geheel van de publieke omroep moet de VPRO zeker ook het laatste verzorgen.’

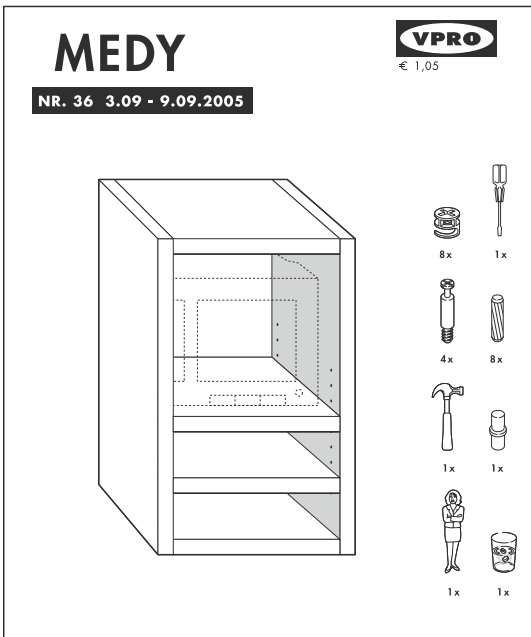
In hoeverre kunt u deze taak nog naar behoren uitvoeren als de toekomstplannen van het huidige kabinet doorgang vinden?

‘Op korte termijn zijn de dalende ster inkomsten een punt van grote zorg. De reorganisatie-

plannen van staatssecretaris Van der Laan spelen pas na 2007. Voordat het zover is, zijn er eerst nog verkiezingen.’

‘Kunst-, maar ook bijvoorbeeld wetenschapsprogramma’s staan op televisie onder druk, omdat de kijkcijfers die je hiermee haalt niet hoog genoeg zijn. Dat betekent dat dit soort programma’s in de verdrukking komt. Met de reorganisatieplannen van Van der Laan wordt het na 2007 nog erger. Voor opinie en debat is er geormerkt geld, maar de mogelijkheid om kunstprogramma’s te maken, is geheel afhankelijk van sterinkomsten. Een organisatie als Kunsten ’92 pleit er dan ook voor om dit geld te oormerken. Nadeel daarvan is weer, dat er minder geld overblijft voor andere belangrijke genres en programma’s. Het garandeert bijvoorbeeld niet dat een programma als *Tegenlicht* kan voortbestaan. Een betere oplossing zou zijn als er een duidelijker omschrijving komt van de taak van de publieke omroep.’

Omslag VPRO Gids
 Ontwerp: Robert Vulkers, www.vulkers.nl

via een webcam. Meer en meer gaat het erom dat de maker nadenkt hoe hij of zij een bepaalde inhoud bij de kijkers wil brengen. Nu eens is dat via de radio, dan weer via een gespecialiseerd digitaal kanaal en weer een andere keer is het via het open televisienet. Zolang hij of zij een mooi verhaal vertelt, mag het beeld wel eens iets minder zijn dan het onder ideale omstandigheden zou zijn.'

'Televisie is nu eenmaal een massamedium. En je kunt je afvragen of dit altijd een geschikt medium is voor uitdagende kunst. Hoe staat het met de maatschappelijke behoefte aan dit soort kunst? Kan dat niet beter op een andere manier? Er zijn meer media beschikbaar. Je kunt als omroep bijvoorbeeld ook particuliere initiatieven ondersteunen van musea die "de lucht in gaan". Hen helpen bij de distributie en het openbaar maken van hun initiatief. Zo is ook 3voor12.nl een gemeenschap van jongeren met eigen reportages op internet. Zo'n initiatief kun je landelijk oppakken.'

'Ook de nieuwe zenderindeling zal nadelig uitwerken voor de VPRO. Nu hebben we nog grip op de programmering op Net 3. We kunnen bijvoorbeeld de VARA en de NPS nog overtuigen van het belang van een kunstprogramma als *RAM*. Als je met acht omroepen rond de tafel komt te zitten, is dat nóg moeilijker. Maar er moet op televisie één rubriek zijn over kunst waarin niet alleen over kunst wordt gepraát. Dat argument lijkt het echter snel af te leggen tegen dat van de kijkcijfers. Het nieuwe net B is een stapeling van *Tegenlicht* tot *Andries Knevel*.'

Ziet u in de toekomst nog ruimte om culturele of kunstprogramma's te produceren?

'Wat ik graag onder de aandacht wil brengen, is dat het niet alleen om televisieprogramma's gaat, maar om alle media die ons ter beschikking staan: Ipod, videocast, internet, het digitale netwerk. Kunstprogramma's voor de liefhebbers zijn ook te bekijken op de computer

Wat voor culturele of kunstprogramma's zou u onder 'ideale' omstandigheden graag willen uitzenden?

'Wij gaan gewoon door. We gaan niet zielig in een hoekje zitten en ons beklagen dat de wereld is veranderd. Maar we gaan ook niet blind mee in het marktdenken. Het blijft hoe dan ook belangrijk dat er televisieprogramma's zoals de dramaserie voor de jeugd *De Daltons* worden gemaakt.'